

Kronhjortetid

9.000-6.000 år siden

Klima

For omkring 10.000 år siden var Danmark stadig landfast med England og Sverige. I starten af kronhjortetiden begyndte den iskappe, der lå over Nordamerika at smelte. Smeltevandet fik havet til at stige 30 meter på kun 600 år. Det betød, at Danmark fra at være en del af fastlandet, blev et ørige. Men fordi iskappen over Danmark var smeltet, tyngede isen ikke længere landet ned. Derfor skete der, samtidig med at havet

Plantevækst

Kronhjortetidens vegetation var præget af stor mangfoldighed, små forandringer og langsom vækst. Skoven bliver dog tættere og „urskovsagtig“, og uroksetidens åbne og lyse birke-fyrrehasselskov bliver langsomt en blandet løvskov med lind som den dominerende træart. Misteltenen snyltede på blandt andet eg og lind, og kaprifolie og vedbend slyngede sig tæt om træernes stammer og grene.

steg, også en landhævning. For ca. 6.000 år siden havde Danmark stort set fået den udformning, som landet har i dag. Klimaet var fugtigt, men meget varmt – lidt efter Irlands klima i dag.

Dyreliv

Der fandt ingen nyindvandring af landpattedyr sted. Til gengæld forsvinder bjørn, elsdyr, los, grævling og ilder fra Danmark. Det blev kata-

strofalt for mange dyrearter, at Danmark blev til et ø-rige, fordi havet adskilte dyrene i mindre grupper. Risikoen for at arten bliver indavlet er større, når der er færre dyr inden for en art, der kan få afkom. Det bliver også sværere for dyrene at finde hinanden.

svømmede stadig rundt i de indre danske farvande. Havfugle som sule, lomvie og alk holdt til ude på havet, men kom ind til kysten for at yngle. Gejrfuglen yngede ikke i Danmark, men kom hertil som trækgæst. I fjordene bredte der sig store skaldyrsbanker.

Kronhjorten og rådyret formåede at tilpasse sig skoven, selvom den gradvist blev tættere, men vildhesten, den europæiske bison, jærven og rendyret uddør i Danmark. I første omgang uddør de på øerne, og senere også i Jylland. At kronhjortetiden har haft varme somre bekræftes af tilstedeværelsen af de varmekrævende arter: krøltoppet pelikan, sumpskildpadde og malle, som levede her.

I havet blev dyrelivet til gengæld rigere. Flere hvalarter boltrede sig i havene omkring Danmark. F.eks. har både pukkelhval og kaskelot levet her. Gråsæl, grønlandssæl, ringsæl og spættet sæl levede af de mange fisk, og de

Mennesket

Kronhjortetidens jægere hørte til maglemose- og ærtebølle-kulturen. De benyttede sig af den store variation af planter og dyr. Maglemosejægerne levede mest af landdyr, mens de senere ertebøllejægere mest levede af føde fra havet. Fælles for de to kulturer var, at jægerne ikke længere var så afhængig af et bestemt byttedyr, som de måtte følge. Deres levesteder blev derfor mere permanente. Bopladserne lå ved vandet. Det gav jægerne mulighed for at finde føde både til lands og til vands. Fordi der var masser af føde, steg befolkningstallet også. Ved kronhjortetidens afslutning levede der omkring 15.000 jægere i Danmark.

